

Preek

Prediking n.a.v. : Jesaja 40: 3 (NBV) *Hoor, een stem roept: 'Baan voor de Heer een weg door de woestijn, effen in de wildernis een baan voor onze God.'*

Wat voor zin heeft het God machtig te noemen, als Hij Zijn macht niet toont? Dan had Hij toch niet kunnen toelaten dat Zijn stad, tempel en volk geruïneerd worden? Jesaja heeft niets met een God, die niet geeft om wat op aarde gebeurt. Bijna aan 't eind van de ballingschap (545 v. Chr.) had Israël géén illusie meer.

Wanneer we als mensen aanwezigheid van God in ons leven moeten afleiden uit de omstandigheden, komen velen er hier al niet meer uit. Laat staan in het huidige Irak, het vroegere Babylon, dat wéér zo diep geteisterd wordt. Wat voor troost en moed kun je mensen dáár dan nog inspreken, als IS zó huishoudt.

Hoor, een stem roept: *'Baan voor de Heer een weg.* Luther vertaalt: Hoor, een stem 'predikt'! Wij zouden zeggen: bij zoveel doffe ellende is elk woord, en zeker namens God, er één teveel. Praatjes vullen geen gaatjes. Doen meer kwaad dan goed. Nog niet zo lang geleden maakte iemand deze volgende vergelijking.

'Leven is als reizen in afgesloten coupé van een trein van onbekende lengte met vieze ramen, haperende verlichting en defecte verwarming. Zonder duidelijke dienstregeling. 'k Stapte niet vrijwillig in, 'k weet niet waar 't heengaat. Ik kan spoorbaan en richting niet veranderen. Ik zie de locomotief én de machinist niet.'

Vorig jaar stapten in dit goede land 1854 mensen uit het leven. 'Leven in ballingschap', maar dan op andere wijze. Je zou Jesaja welhaast een spreekverbod willen opleggen als je 'm hoort zeggen dat hier bij Israël boontje om z'n loontje komt (vs.2). Is dat niet zout in wond strooien? Hoezó: *baan voor de Heer een weg.*

Lust om 't straatje naar God toe schoon te vegen neemt bij ons prompt af, als Hij altijd maar weer ouwe koeien uit de sloot blijft halen met de verhalen over woestijnen van verantwoordelijkheid en schuld. Je wilt toch met advent toch wel een andere boodschap horen dan: *Baan voor de Heer een weg door de woestijn...*

Effen in de wildernis een baan voor onze God. Woorden van Jesaja in het machtige Babel. In het Pergamom-museum te Berlijn is de grote Isjtarpoort te bewonderen. Dan heb je meteen de juiste afmetingen van grote boulevards voor superparades van triomfwagens ter ere van de god van Babel. Zoiets gaat gebeuren.

Aldus Jesaja. Zodra God weer opnieuw binnenkomt in het leven van Zijn volk Israël. Daarvoor moet elke hindernis uit de weg. Zelfs al is 't vierhonderd jaar stil geweest op de lijn tussen God en mensen sinds de profeet Maleachi. In elke tijd kan het hart van een mens klaar worden gemaakt om de Heiland te ontvangen.

Niemand sprak er zoveel over als Jezus' voorloper Johannes de Doper ten tijde van de Romeinse bezetting: 'Vrees niet, ziehier is jullie God (vs.9)!' Maak in je hart plaats voor Jezus. Dat kán door te breken met al het verkeerde in je leven. Alle obstakels neemt Hij weg, doordat Híj dubbel ontving voor al ónze zonden...

In drie uur van God-verlatenheid aan het kruis. Advent is óók: bewust vasthouden aan 't Woord dat de Verlosser die gekomen is, terug komt. Misschien ben je het spoor van het

Zondag -14-12-2014 10.00u

Erediens

Voorganger: Ds Laseur (wijkpredikant)

Thema: De verlosser komt!

geloof een poos bijster. Géén nood, want je kunt je leven weer op de rails krijgen. Laat de wissel omzetten door in te stappen in leven mét Christus.

Amen.